

[Christmas Møller.]

jo ikke nægtes, at Samfundssindet med Hensyn til Kornordningerne — og det udfoldede sig jo i særlig Grad i Landbokommissionen af 1931 — ikke blot indfandt sig, fordi man blev enig om en Svineordning, som i høj Grad var til Fordel for en bestemt Del af det danske Landbrug — man har vel endda Lov at sige, at Kornordningen, saaledes som den nu sidst blev gennemført, blev kontant vederlagt —, men der kom først rigtig Gang i Samfundssindet, da et Medlem af Landbokommissionen fandt paa, at det maaske var rimeligt at gaa den Vej, som man er gaaet i Kornloven. Jeg vil altsaa nødig berøve det ærede Medlem den Tro, han har paa Samfundssindet og dets Udfoldelse, men jeg har dog villet sige dette til det ærede Medlem, og det ærede Medlem kan ogsaa blot se paa det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen, saa vil han være klar over, hvordan Stillingen var.

Men som Forholdene nu har udviklet sig — saaledes som ogsaa den højtærede Landbrugsminister gjorde Rede for det —, med Stigningen i Kornpriserne, som forarsager, at Kornpuljens Omfang vil blive overmaade lille — et Par Millioner Kroner er det opløst der er i den —, vil det jo ikke kunne bestrides, at det kornkøbende Landbrug er i den Situation, at det i et daarligt Høstaar skal give Kornpriser, som er højere end dem, vi regnede med, da vi gennemførte Kornloven; og da der ingen Afgift er, bortset fra Afgiften paa den haarde Hvede, vil der i Kornpuljen praktisk talt intet blive til Fordeling. Vi for vort Vedkommende vil derfor med Velvilje behandle det Forslag, den højtærede Landbrugsminister har stillet i § 3 om et Tilskud fra Statskassen til Kornpuljen, saa at der kan blive en Uddeling efter de af Ministeren angivne Retningslinier.

Jeg maa imidlertid mene, at Tingene ikke lader sig klare med dette Lovforslag alene og altsaa heller ikke med de Penge-midler, som dette Lovforslags Gennemførelse vil kræve. Da der nu ikke er stillet noget Forslag om, hvor Pengene skal komme fra, maa jeg formode, man vil tage dem af de almindelige Statsindtægter. (*Ministeren for Landbrug og Fiskeri* [Bording]: Jeg sagde i Gaar, at Finansministeren vilde komme med Forslag). Det har jeg ikke lagt Mærke til, men da jeg jo kender Ministeren og Regeringen godt nok til at vide, at der vil blive Brug for Penge til andre Ting end dette, vil det være saa meget rimeligere og naturligere, at Spørgsmaalet om, paa hvilken Maade Pengene skal skaffes, indgaar i en

almindelig Overvejelse af en samlet og almindelig Plan angaaende Landbrugets økonomiske Situation; det vil være rimeligt, at man tager Udlodningen pr. 1. September, Spørgsmaalet om andre Foranstaltninger samt Spørgsmaalet om Beløbenes Tilvejebringelse under eet.

Hvad de andre Ting i Lovforslaget angaar, kræver Landbrugsministeren dernæst en Bemyndigelse til at forbyde Udførsel af Korn. Jeg gaar ud fra, at hele Paragraffen kun vedrører den Overenskomst, den højtærede Landbrugsminister har truffet med det private Forretningsliv, og at det ikke kan være Meningen at have saadanne Bestemmelser i al Almindelighed; der kan jo ikke være nogen Tvivl om, at det i mange Tilfælde ikke vilde være økonomisk forstandigt at hævde en saadan Regel.

I og for sig tror vi, at der godt kunde gives Begrundelse for at opretholde Afgiften af den haarde Hvede, men som Forholdene ligger, vil vi ikke modsætte os Landbrugsministerens Forslag paa dette Punkt.

Ligeledes kan vi tiltræde Forslaget i § 2, 2det Stykke; som Forholdene har udviklet sig, finder vi det rimeligt.

Tilbage har jeg da kun en enkelt Bemærkning. Da vi gennemførte Kornloven i Foraaret 1936, blev der en Efterbeskatning, vistnok tilbage til den 24. Februar, af det Korn, der laa hos Møllerne. Den Regel, der nu gennemføres, maa forstaas saaledes, at man ophæver Afgiften med det samme, ogsaa for Melet, saaledes at de Møllere, som har berigtiget deres Lagre, vil faa en Udgift, hvis Urimelighed vi allerede dengang pegede paa. Der maa derfor efter min Mening her søges gennemført en Ordning saaledes, at man lader den ene Afgift ophæve straks, nemlig den paa Hveden, og lader Melet vente til senere, eller hvorledes man nu vil gøre det. Der kan næppe være Tvivl om, at Landbrugsministerens Forslag ikke yder Erhvervslivet Retfærdighed.

Jeg gentager, at vi paa Grundlag af det, jeg her har sagt, vil give Lovforslaget en velvillig og hurtig Behandling, men vi maa understrege, at vi forbeholder os enten ved det ene eller det andet Lovforslags Behandling at tage op hele den store og afgørende Række af Spørgsmaal vedrørende Landbrugserhvervets vanskelige Stilling, som ikke paa nogen Maade løses gennem det foreliggende Lovforslag, men kun løses ved, at man tager fat paa de to store økonomiske Problemer for Landbruget: Skatten og Mælke- og Smørproduktionen.